

Azər Hacıbəyli
1971-ci ildə anadan olmuşdur,
BDU-nun məzunu, filoloqdur.
Elmi-publisistik və bədii
yaradıcılıqla məşğuldur

ŞEİRLƏ SÖHBƏT

Nə vaxtdır başımda Şeir dolaşır,
Mənimlə yaşiddir, qırx il, bir az çox,
Əslində zehnimdə illər mehmanı -
Zaman kamanından çıxmış, uçan ox.

Beynimdən əlimə, əldən qələmə,
Kağıza keçməkçün o dərin sözlər...
Görüb keçməkeşli dövrəni sanki,
Ortaya çıxmağın məqamın gözlər...

Bu gün hiss elədim, Şeir gələcək,
Gərək şadlığımın çəşməyə daşam,
Mütləq azad edəm sözü buxovdan
Lazımsız sədləri mən hökmən aşam.

Yazıldı bu sözlər, nöqtə, vergüllər,
Nəhayət baş verdi qərib möcüzə,
Beləcə sözlərim misraya döndü,
Dil açmış Şeirlə qaldım üz-üzə.

Şeirdən soruşdum asta, aramla:
"Səfərin haradır, gəlişən hardan?"
Söylədi: "Çox ayrı, başqa dünyadan -
Sözdən qayalardır, çaylar aradan."

"Bəs niyə bu qədər gec qaldın ki, sən?
Söyləsən! Bu müddət qırx il, bir az çox."
"Gəlişim indidir, qismətə sevin!
Qırx il çox. Şeirçün müddət, zaman yox."

"Dediğin o ayrı bir dünya harda?"
"O dünya batındə, sənin beynində.
Budur, mən orada yaşaram illər
Baş vursan, açılar o an eynin də."

"Amma heç yazmadın vərəq, kağıza
Götürüb qələmi, sirli sözləri.
Şeirdən sən ocaq qaladın bir vaxt
Od keçib, közərir indi közləri."

"Sonra da böyüdü, işin böyüdü,
Unutdu Şeiri sənin şüurun,
Amma mən vəfəli, fərqli varlığam,
Gözlədim, gözlədim günün zühurun."

"Yadında? Bir dəfə gəldim yanına."
Dedin: "Oxuyuram kitab, vaxtım yox."
"Bir səfər gəlmişdim, mənə söylədin,
Vətən yollarında işim-gücüm çox."

"Bir dəfə söylədin, qoca nənəmi,
Gedirəm görməyə, əldə yüküm var.
Birində çıxırdın uca dağlara
Onda söylədin ki, imkan, fürsət dar"....

"O dəfə, bu dəfə ... dəfələr çoxdu.
Bu günə saxlayıb, sözü əmanət,
Nə yaxşı, atmadım kənara onu,
Çatdı imdadıma dözümlü, dəyanət."

Şeirlə söhbətim uzandı yol tək,
Keçərək qurudan, sudan, bərədən,
Çətin çıxırlardan, daşdan, kəsəkdən
Səhradan, yamacdan, dağdan, dərədən.

Sınadı o məni, mən işə onu
Ardınca yağdırdı seltək suallar,
Cavabın tapmaqsa çox çətin idi,
Açıldı açılmaz mücrü, çuvallar. ...

Duyub qarşıdakı bu etimadı
Şeir mənə məndən danışdı geniş.
Dedi: "Bilsən nələr vardır başında
Əl qoyub yazarsan, var illərcə iş".

"Allaha məhəbbət üstə, ön başda,
Vətəncin canından keçməyə qüdrət,
Böyüyə, kiçiyə hörmət və qayğı,
Hər şeyi öncədən görə - bəsirət". ...

"Bu sözlər mənədir, bilməzdim sağ ol!
Bəs Şeir zehnimdən nə vaxt axacaq
Gözümə, əlimə, ordan qələmə,
Vərəqin üstündən mənə baxacaq?"

"Axı mən gözlədim bu əziz anı,
Şeir gələcəyi gündü, zamandı".
"Əziz dost, sən Şeir deyirsən, burda,
Sözlərdən dənizdi, dərin ümmandı".

"Səbr elə, sənindir bu böyük derya,
İlahın o vaxt ki, edər hidayət,
Damlalar axarlar müdam kənara.
Bu günlük bu Şeir edər kifayət."

"Nə Şeir?", "Bayaqdan yazdığın nədir?"
"Şeirdir?", "Şeirdir, həm də ki, kamil.
Gözlədin yolunu qırx il, bir az çox,
Bunu da səbrinə sən mükafat bil."

YAZIN GƏLİŞİ

Qışdır. Çöldə sazaq. Bakı küləyi.
Sanki zəlzələdir, titrəyir dam da.
Sobanın istisi uçur harasa,
Əsir, elə bil ki, üşüdür şam da.

Çöldəki təlatüm tərpedir məni,
Sanki ürəyimi o hədəf seçir.
Amma heç bilmirəm nədən, həmin an
Könlümdən səfəli yaz fəslə keçir.

Ağaclar atıblar libaslarını.
Qışın yuxusuna dalmaq zamanı.
Çilgün küləklərsə bunu anlamır,
Çoşaraq, əsərek vermər amanı.

Fikrim axtarışda, xoş bir ümidlə,
Diqqətlə süzürəm sağım, solumu.
Lakin çox hayıf ki, ağır mənzərə
İsrarla, təkidlə kəsir yolumu.

Yerdən əli üzüb mən kömək üçün
Səmaya baxıram o da qarışıq.
Görünmür dumandan, tozdan, torpaqdan
Nə günəş, nə ulduz, nə ay, nə işıq.

Yenə də arayıb çıxış yolunu
Bu dəfə qələmi ələ alıram.
Yazın gəlişini tez gətirməkçün,
Bahardan yazmaqçun fikrə dalıram.

Ruhu oxşayacaq səhnə tapılmır,
Yazmaq istəyim də alınmır belə.
Kağızın üstündə titrəyir əlim
Sözlərim uca qoşulur yelə.

"Bəs niyə belədir, səbəbi nədir?"
Yoruram özümü mən suallardan.
"Fikir karvanımı dalan gözləyir?"
Ayrıla bilmirəm mən xəyallardan.

Ağlım keçənləri saf-çürük edir,
Düşünür sürətlə zehnim çalışır.
Beləcə faydasız, ağır zəhmətdən
Od tutur ürəyim, yaman alışır.

Elə bil təbiət acıyır mənə,
Bu an göyden yerə yağış çiləyir.
Yatırı hər yerdə, tozu-torpağı,
Könlüm bu vəziyyətdə arzu diləyir.

Keçir o təlatüm, çökür sakitlik,
Bir xəbər gələcək, səyriyir gözüm.
Hər şey əvvəlkiyə yərbəyər olur,
Daxildə hökm edir səbirlə dözümlü.

Çox çəkmir hicranım, yağış astadan,
Mənim qulağıma bir şeir deyir:
"Ürək ürək olsa, qışın olar yaz,
Təbiət öz yaşıl donunu geyir".

"Gözəllik zövq verər incə qəlbine
Günəş işıq saçır, qarlar əriyər.
Bütün vücudunsa şeirdən dolar,
Qəlbən nəğmələrdən çələng səriyər".

"Ağacın tozunu yağış təmizlər,
Könül qubarısa söz ilə gedir.
Nəğməli şeirlər ürəyə məlhəm.
Ruhun təbibliyin yazarlar edir".

"Ömrün təlatümünü sənə nə edər
Daxilin duyğuyla, nəğməylə dolsa.
Yaxşılıq pisləyə bil, üstün gələr,
İnamın, əqiddən tam, bitkin olsa".

"Həyatda müxtəlif olur fəsillər,
Qışı mütləq bir gün evzəlyəyir yaz,
Baharı daha tez gətirmək üçün
Qarda çiçəklərdən zərif şeir yaz".